

MUZIEK

LITTLE DOTS

Noteer: Little Dots maakt straks veel kans op de MIA voor Doorbraak van het Jaar. Radio 1 heeft de eerste single uit *A Clear Running Stream*, het debuutalbum van de Gentse band, inmiddels opgepikt en als het van AB-commandant Kurt Overbergh afhangt, luistert u de komende maanden naar niets anders meer. 'De naam kan dan al niet bescheidener klinken,' aldus de concertorganisator, 'de songs zijn verslavend, de arrangementen verfijnd, en de stem van Sophia Ammann roept de geest van Leslie Feist op.'

Verwacht de komende maanden dus maar de nodige seances in de Brusselse muziektempel, want Little Dots is er *artist in residence* – in navolging van onder meer Selah Sue, The Bony King of Nowhere en Delv's. Of brand gewoon zelf een kaars, terwijl u naar het betoverend melancholische geluid van Little Dots luistert. Punt(jes) aan de lijn.

Uit op 5/9 bij V2. Little Dots speelt op 1/10 in de AB, Brussel, en op 5/10 in de Minard, Gent. littledots.info

DANS

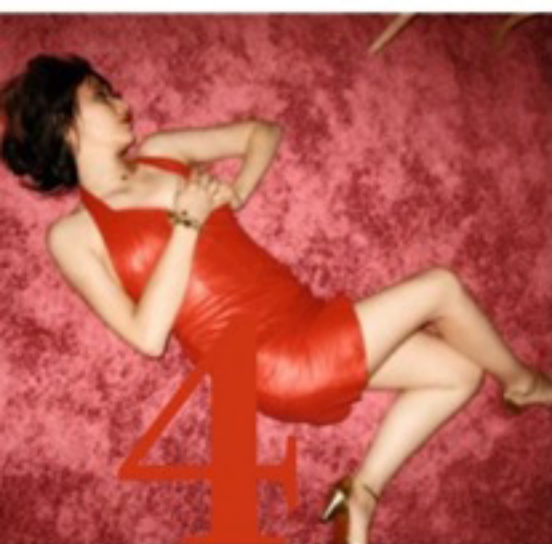
BARINGSDANS

'*Verklärte Nacht* heeft iets van de grandeur en puurheid van oude Hollywoodfilms', schreef *De Standaard* twee weken geleden na de première van de nieuwe voorstelling van Anne Teresa De Keersmaecker op de Ruhrtriennale. 'Al lijkt de zeggingskracht van de lichamen soms wat te vertroebelen onder de verhalende muziek.' Maar geen nood: 'De Keersmaecker weet de romantiek juist te doseren voor de duetvorm zijn suspense verliest. Meer dan 40 minuten heeft *Verklärte Nacht* niet nodig.'

Twintig jaar geleden nam De Keersmaecker het hoogromantische sextet van Arnold Schönberg al eens onder handen – met liefst zes koppels in een imposant decor.

Deze keer doet ze het met een pak minder – één koppel, kale Bühne – wat er een compleet andere voorstelling van maakt. De plot van een vrouw die aan haar minnaar opbiecht dat ze zwanger is van een ander, treedt opnieuw meer op de voorgrond, en ook de bewegingstaal is naar verluidt gewijzigd. De choreografe liet zich inspireren door de beeldhouwwerken van Rodin en 'handelingen uit een boek voor mannen die hun vrouw bijstaan tijdens het baren'. Vanaf nu dus ook te verkrijgen in elke zichzelf respecterende kunstboekhandel.

Van 5/9 tot 11/9 in Rosas Performance Space, Brussel. rosas.be

MUZIEK

YEAH YEAH YEAHS

Geen paniek: de Yeah Yeah Yeahs zijn nog steeds bij elkaar. Voorlopig toch. Maar na 'The Moon Song', haar sterk gesmaakte muzikale bijdrage aan de film *Her* van ex-lief Spike Jonze, had frontwoman Karen O duidelijk zin om nog meer solomateriaal uit te brengen. Niet het minst omdat ze al een paar harde schijven van die folk had rondslingeren. En als mensen er haar een Oscar voor wilden geven, zou ze misschien ook wel voor een Grammy of twee in aanmerking komen.

De nummers zijn allemaal geschreven en opgenomen rond 2006, toen O flink overhoop lag met Yeah Yeah Yeahs-

gitarist Nick Zinner en ze niet wist of ze na haar breuk met Jonze ooit nog – hey, we halen die dingen ook maar uit de *Joepie* – op iemand anders verliefd zou worden. Niettemin had ze in die periode een hoop *crushes* en kennelijk ook een pak inspiratie, want er staan 15 nummers op *Crush Songs* en volgens collega-troubadour Julian Casablancas zijn het allemaal klassiekers in wording. Al heeft hij dat misschien gezegd omdat het album op zijn label verschijnt.

Uit op 5/9 bij Cult/V2. karenomusic.com

EXPO

ARPAÏS DU BOIS

'Ik ben begonnen met het bijhouden van dagboeken tijdens het laatste jaar Sint-Lucas', biechte de Antwerpse kunstenaar Arpaïs Du Bois vorig jaar op aan het tijdschrift *Kunstletters*, naar aanleiding van haar deelname aan de groepstentoonstelling *Oorlog en Trauma* in Museum Dr Guislain. 'In het begin waren dat kleine abstracte notities. Ik wist toen ook niet waarom ik dat deed. Doordat ik uit de wereld van de vormgeving kwam, wist ik helemaal niet hoe de kunstwereld in elkaar zat. Voor wie bestemde ik mijn werk? Is het voldoende dat je je werk alleen voor jezelf maakt? Ik denk ook dat je na een studie in om het even welke kunstschool

moeite hebt om ineens op je eentje te beginnen. Je hebt wel een aantal dingen meegekregen, maar wat doe je ermee?' Een pak vragen, en mocht je niet beter weten, je zou kunnen denken dat Du Bois de interviewer was. In zekere zin is ze dat in haar werk ook. Elke avond maakt ze een tekening waarin ze zich vragen stelt, of kritisch verwondert over wat er die dag is gebeurd. De tekeningen zijn dus een soort dagboekfragmenten én tegelijk kunstwerken die ook volledig los van elkaar kunnen worden gezien.

Van 5/9 tot 8/11 in Gallery Fifty One, Antwerpen. gallery51.com